

0

Dansk Kinograf-Film!

 Livets

Ubønhørighed

Dansk Drama i 2 Akter

Udføres af kendte københavnske
Skuespillere

I Hovedrollerne:

Fru * *

Hr. Henry Seemann

Et virkeligt gribende Drama
udført i
smukke danske Naturomgivelser

Eneret: A/S Kinografen, København.

EMIL KRISTENSENS BOGTRYKKERI
NØRREGADE 30. KØBENHAVN K

Livets Ubønhørlighed.

Drama i 2 Akter.

Dansk Kinograf-Film.

PERSONERNE:

Grosserer Stilling .	Hr. Emil Helsengreen
Fru Stilling	Fru Emma Wiehe
Erik, deres Søn . .	Hr. Henry Seemann
Rentier Aagaard . .	* * *
Poulsen, Enkemand	Hr. Charles Schwanenflügel
Jenny, hans Datter .	* * * <i>oda Rostrup</i>

Det staar kun smaat til hos Enkemanden Poulsen, der lever ene med sin smukke Datter Jenny, en ordentlig og pæn ung Pige, der sørger godt for Huset, omend Melankolien breder sig over hendes friske unge Ansigt. Og Skæbnen synes ikke at ville hende det godt. En utiltalende, lumsk udseende Mand, Rentier Aagaard, der har lagt Mærke til Jenny, kommer en Dag og til Faderens Glæde engagerer han Datteren til sit Hus. Pladsen kan tiltrædes straks.

Poulsen følger sin Datter til den rige Rentier, ~~men Jenny~~ er ikke glad og kaster sig grædende

paa Sengen i sit Værelse. Et Øjeblik efter banker det sagte paa Døren. Ind lister Aagaard. Han søger at trøste, men Jenny afslaar modigt hans Tilnærmelse. Resolut griber hun sit Forklæde: „Jeg skal være Stuepige her og er parat til min

Gerning“, raaber hun og farer ud. Men den for-elskede Rentier lader hende ikke i Fred. Da han om Aftenen atter er kærlig mod hende og vil forsøge en Omfavnelse, puffer hun ham voldsomt

fra sig og farer ophidset ind paa sit Værelse, rystende af Skræk. Et Øjeblik flyver hendes Tanker rundt, men saa beslutter hun sig: Paa et Stykke Papir skriver hun i Hast et Par Linjer og sagte lister hun sig ud af Værelset — ud af

Huset — ud. — Ja hvor? Det ved hun ikke selv, bare bort fra denne modbydelige Mand.

I den stille Aften løber hun over en Mark uden Vej eller Sti, kommer gennem en Skov og gaar blot videre, da i en Lysning Jorden pludselig viger under hendes Fod, og hun synker ned i det dybe Vand mellem Sivene.

Et Skrig om Hjælp naar over til en Have, hvor Grosserer Stilling paa Sø-Altanen nyder Aftenen i Samtale med sin Søn Erik. I en Fart ror de efter Lyden, og kort efter er den bevidstløse unge Pige frelst. Hun bringes til Grossererens Villa, hvor den bedste Pleje bliver hende til Del.

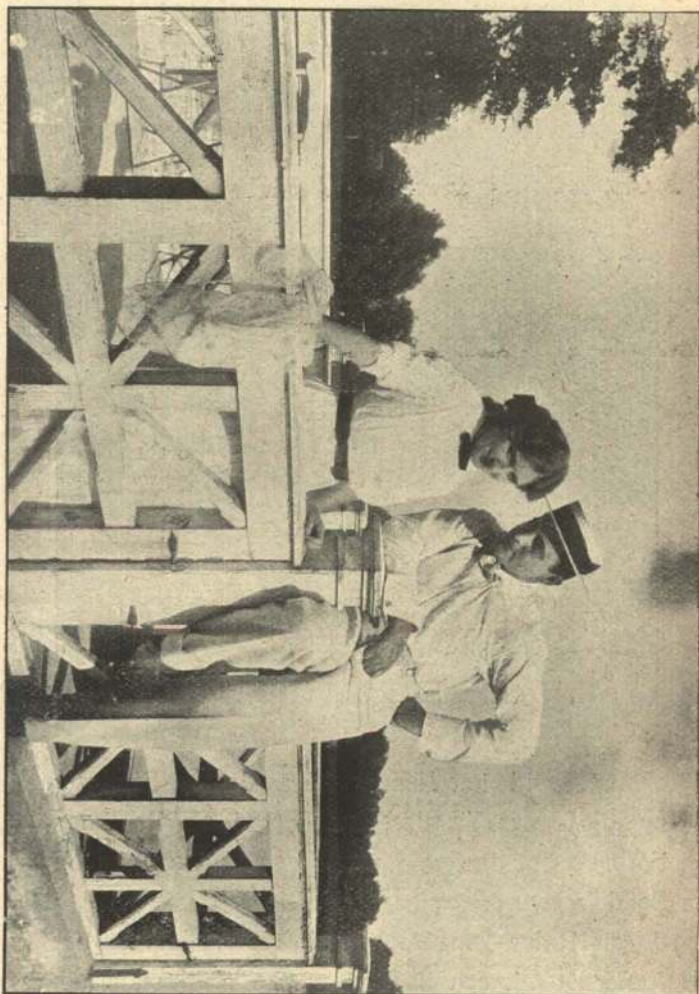

Imidlertid har Rentier Aagaard atter listet sig op til Jennys Værelse, men hvad skildrer hans Forbavselse, da han finder Stuen tom og kun en Seddel, hvorpaa staar skrevet: „Hellere vil jeg dø end blive længere i Deres Hus“. Han styrter forfærdet ud, hen til Poulsen og fortæller ham om hans Datters Flugt.

Jenny ligger i stille Bøn og Tak for sin Redning. Hun fortæller hele sin Historie til Fru Stilling, der har Medlidenhed med det stakkels Barn, som tigger om aldrig at blive bragt hjem igen. Fruen beroliger hende.

Efter et Par Dages Forløb kan Fru Stilling bringe den for alle i Villan glædelige Meddelelse,

at hun har faaet Sagen i Orden: Jenny bliver hos dem. Ikke mindst Erik er denne Meddelelse kærkommen, thi hans Hjerte er ikke helt uanfægtet af den ny Guvernante Jenny, som fra første Dag har fattet Kærlighed til ham. Da han en Dag rækker Jenny en Rose, er hun lykkelig, for nu ved hun, han genelsker hende, og dette be-

kræfter sig, da de en skøn Aften ved Søen i Maaneskinnet forsikrer, at de elsker hinanden for stedse.

Da Eriks Fader erfarer Forlovelsen, bliver han imidlertid rasende; hun — en tarvelige Pige — skal gifte sig med *hans* Søn. Aldrig! Stilling gaar op paa Jennys Værelse. Han er nu rolig

og taler venligt til hende, søger at forklare hende at hans Søns Fremtid vil lide et Afbræk ved dette Ægteskab. Hun maa søge at glemme. —

Ja, ja, hun forstaar det saa godt. Hun skal nok gaa.

Ene sidder hun og stirrer frem for sig — saa tager hun Papir og skriver.

Og saa gaar hun ud. Med store Øjne gaar hun, som var hun en Søvnngængerke — ned mod Søen. Hun løser Baaden, ror over til det Sted, hvor Erik og hans Fader fandt hende. O! Hvorfor frelste de mig dog? — Hun stirrer ned i Vandets Dyb.

Næste Morgen kommer Karlen og meddeler at Baaden driver tom om paa Søen. En bange, Anelse gennemfarer Erik — han styrter til Jennys Værelse og finder her hendes Afskedsbrev:

Hr. Grosserer!

De frelste mit Liv til ingen Nytte. Jeg giver Dem deres Søn tilbage

Farvel Erik! Jeg elskede dig!

Jenny.

Erik og Faderen finder Jenny. Hun ligger ved Sivene i stille Fred. I Haanden knuger hun noget. — Det er *hans* Rose.

